

Ліст да сястры

ПЯТРО ПРЫХОДЗЬКА

(З ФРАНТАВОГА
СШЫТКА)

Гэты верш быў напісаны ў канцы верасня 1943 года, калі адным з першых паміж многіх гарадоў і вёсак Беларусі быў вызвалены ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў гарпасёлак Хоцімск. Я знаходзіўся ў гэты час на Першым Беларускам фронце ў раёне паўднёвей Лоева. Адразу ж напісаў ліст на сваю малую радзіму сястры Любе і паслаў разам з гэтым вершам. Праз некалькі дзён атрымаў адказ, які прынёс мне горкую вестку: у першыя ж дні вайны загінуў мой родны бацька Фёдар Савельевіч. У наступных баях, помсцячы ворагу за гора і слёзы мільёнаў савецкіх людзей, я да канца вайны змагаўся разам з усімі баявымі сябрамі за сваю Радзіму, за нашу перамогу. Хай гэты верш прагучыць і сёння як памяць, якая навечно застаецца ў нашых сэрцах.

Аўтар

Сёння ў час неспакойны

такі

Самі з сэрца ільюцца радкі.

І ў акопе ліст гэты пішу
Я аб тым, што хвалюе душу.
Вестка радасць нясе

да байцоў —

Між усіх нашых сёл,
гарадоў

Першым вызвален Хоцімск.
Туды

Усёй душою лячу, як
заўжды.

Ліст спяшаюся гэты
паслаць

І сястры сваё слова сказаць.
Вось і тая настала пара,

Якой ўсе мы чакалі, сястра.
Хоць не я — хтосьці

іншы з байцоў
Да цябе сёння ў хату

ўвайшоў.
Ты яго напай, накармі,

Замест брата свайго абдымі,
Бо ў нялёгкім паходзе сваім

Мы ваюем на фронце адным.
Ён прыйшоў да маіх берагоў,

А я заўтра прыду да яго...
Як апошні закончыцца бой,

І мы стрэнемся зноўку з
табой.

Калі хату спаліла вайна, —
Хутка ўстане з руінаў яна.

Мы адновім, сястрыца,
жыццё,

Бо жыве дружбы ў нас
пачуццё.

А мне хочацца ведаць
яшчэ —

Як там нашая Бесядзь цячэ,
Ці замёў яе вогненны пыл,

І ці многа над ёю магіл?
Выбачай, калі ліст гэты мой
У цябе на вачах стаў слязой.
Сваю волю мы перададзім
Родным дзецям і ўнукам
сваім,

Каб раслі і мужнелі яны
І ніколі не зналі вайны!
А мой ліст над краінай
лясной

Хай маланка дапіша вясной!
30 верасня 1943 г.